

Martin Elmer:
Efterlyses : demokrati

Endelig en seriøs analyse af vort skindemokrati

I interviews har forfatteren Martin Elmer betegnet sig selv som "demokratisk fundamentalist". Af nulevende danske forfattere er han formodentlig den mest politiske. Mange af hans ca. 45-50 bogudgivelser har et politisk motiv eller indhold, det gælder såvel ungdomsromaner som voksenromaner og faglitteratur. Det politiske har også i høj præget hans egen tilværelse: Som frontkæmper for de homoseksuelles sag i 1950'erne og 1960'erne, som koldkrigs-kæmper ved at medvirke til at smugle homoseksuelle ud fra Østtyskland, som engageret skribent i kampen mod Spaniens fascisme under Franco og endelig som folketingskandidat for Danmarks Retsforbund og pennefører for partiets EU-modstand. ME har i et interview i Spanien erklæret sig som fortsat EU-modstander med den begrundelse, at alt hvad der politisk ikke er demokratisk, er han automatisk modstander af.

Martin Elmer s første egentlige politiske essay var pam-fletten "Hvilket demokrati?", Forlaget Vistoft 1994. Hans sidst udkomne politiske essay, som disse linier drejer sig om, er "Efterlyses: demokrati", udgivet på Forlaget Prudentia, 2005. Det er 137 sider, man læser med stor interesse og næsten uden ophold. ME bruger den franske filosof og samfundskritiker Alexis de Tocquevilles definition af demokration, og ud fra denne konkluderer han, med mange eksempler, at det demokrati, den vestlige verden roser sig af og kritiserer andre politisk mere tilbagestående nationer med, ikke er det sande demokrati, men det som Tocqueville betegner som det "despotiske demokrati".

ME påpeger, at vælgerbefolkningens accept af det danske demokrati alene hviler på det spinkle grund, som et valg af folketingsmedlemmer hver 4.år i realiteten er. Dette har intet med demokrati at gøre, det er en parlamentarisk procedure, som man finder magen til også i ikke-demokratiske lande. Tilmed er den valgte politiker i henhold til den monarkiske grundlov kun ansvarlig over for sin egen samvittighed, ikke over for de der har indvalgt ham.

Bogen burde mere end noget andet materiale indgå i folkeskolernes undervisningsprogram. Den mangler hverken referensramme, navnerregister eller udførlige oplysningen om essayets forfatter.

Ole Andersen, 15. marts 2006